

"מגיע לי להיות מאמן הנבחרת!"

אהוב על עיתונאים מסויימים?
כשהייתי מאמן הנבחרת, עיתון מסויים חשב שאני משתף פעולה עם עיתון מת-חרה. תאמיני לי — השתדלתי לשמור על לויאליות, אבל לא האמינו לי. זה נעשה ממש כמו בשוק השחור — בא עיתונאי, אומר לו: "תשמע, במישחק של הפועל זרנוגה מול הפועל ארגונים ראיתי מגן אחד שעושה רושם טוב. למחרת אני פותח עיתון ואני רואה כותרת: זני זורני מזרנוגה יוזמן לנבחרת."

העיתונאי המתחרה רואה גם הוא את הכותרת ואומר לעצמו: איזה מגוול הר שווייצר הזה, למה הוא לא סיפר לי! ואז מייד אני לא-לויאלי. ואם יש ידיעה שמוישה עומד לאמן את הנבחרת, העי-תון המתחרה יחפש לו מייד משהו אחר כמעצמל לאמן. ככה זה. הם מנהלים את הדכורגל.

מהם יחסים עם העיתונאים?
עם מרביתם יש לי יחסים טובים. יש כמה טובים שעשיתי איתם טעויות כש-הייתי בנבחרת. מה אגיד? אין לי אופי של לקקו. עבדתי קשה כל החיים ואני לא צריך ללקק לאף-אחד. ניסו לסכסך ביני ובין כמה עיתונאים ועשיתי טעות — לא אמרתי להם: בואו נשב על כוס קפה, נגמור עניין. לא ביקשתי מאף עי-תונאי טובה. כדי לצאת מהתיסבוכת של העיתונאים צריך להיות אקרויבט כדי לתמרן ביניהם.

מה דעתך על פירסומים בדבר המועמדים לאמן את נב-חרת ישראל, אחרי שמנסד יעזוב?

ולא רוצים כותרות בעיתונים, או העיתוי-נאים מחזיקים אותם קצר.
לעיתונאים יש השפעה עצומה — הם מצללים לעסקן ודורשים ממנו ידיעה תמורת הסתרת מידע מלוכלך עליו. הם אמרים לו: תשמע, היה מיקרה לא נעים

אני רוצה להחזיר את חורכ לכושר. הוא עבד משבד בעיקבות פציעה. לצולי הוא מגלה אותה הנכונות. הוא רוצה בכך יתח ממני

כזה וכזה, שהיית מעורב בו. אני חושב שזה זה צריך להיות מאמן של הקבוצה הזאת.

העסקן משלם דמי-לא-יחרץ ועושה כ-דבר העיתונאי.
איזה אינטרס יכול להיות

טוענים נגדך שאתה מפריז בדרישותיך הכספיות.
אני לא חושב שמאמן בדרגה שלי צריך לנסוע לירושלים יום-יום ולהרוויח כמו מאמן שגר בתל-אביב ומאמן בתל-אביב ויש לו עבודה נוספת. אני לא מדבר על הדרגה הגבוהה שלי, על ההשתלמויות, על ההשקעה.

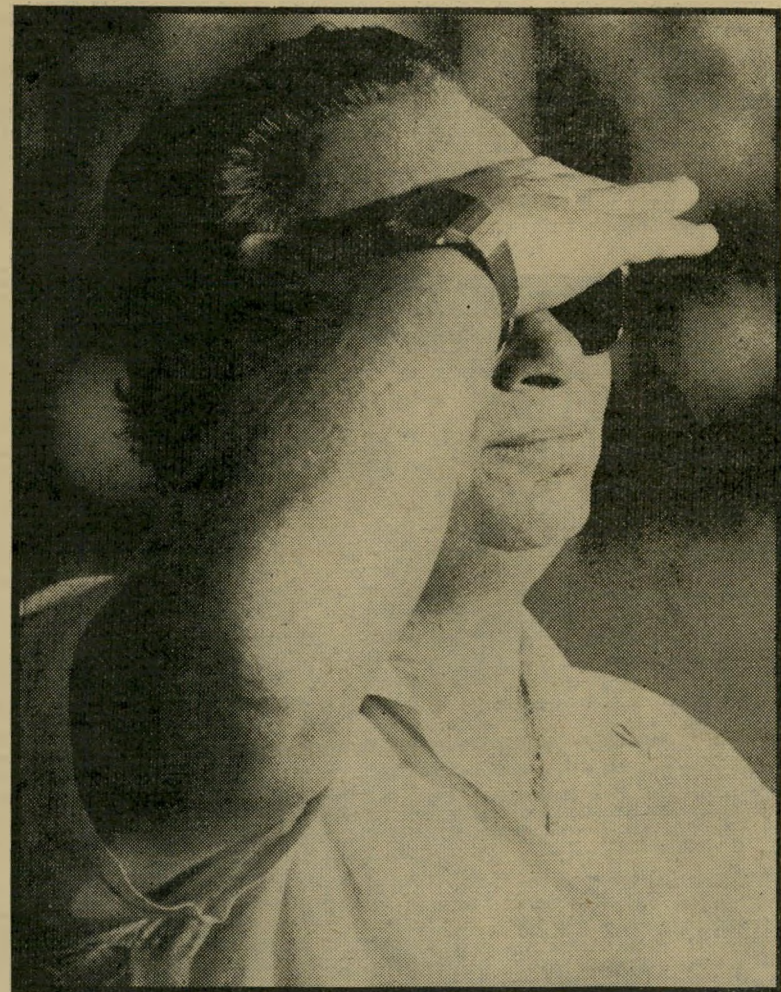
מהו השכר המשולם לך בי הפועל תל-אביב.
אני רוצה לנקוב במיפריים, אבל אני מוכן להגיד לך שזהו שכר של בעל-מקצוע ממדרגה ראשונה, המקבל מ-

(המשך עמוד 53)
תמיד הצלחתי עם השחקנים שבחנתי. ראיתי שיש אווירה כזו נגדי, עם כל ההישגים, האליפויות והעבודה הטובה, ש-השקעת. ראיתי שלא זוכרים שום דבר טוב שעשיתי, בגלל כמה טעויות לא-חשור-בות, ושבים ובוחשים ואומרים: אין לו סיכוי, שילך הביתה.

השארתי אצל עורך-הדין רובי ריבלין מיכתב ויצאתי עם הנבחרת לקוריאה. אמרתי לרובי ריבלין שלא חשוב מה תהיה תוצאת המישחק, שימסור את המיכ-תב להתאחדות. במיכתב היה כתוב שאני

משה (מושיקו) שווייצר (משמאל) על המגרש הבית והמישפחה סבלו תמיד מהעיסוקים שלי...

דוד שווייצר במיגרש

„עבדתי ביחידה מובחרת של שרות-הביטחון...“

הם מצחקים אותי. אני קורא על מאמ-נים מכל העולם. אף מאמן על רמה לא יבוא הנה. הוא ישאל על טורנירים, מיש-חקי הכנה, אגחנו מדינה מיסכנה, אגחנו במצב פוליטי המפריע לקידום הכדורגל. לשחקנים אין נסיון במישחקים בינלאו-מיים. אף מאמן על רמה לא יסכים לאמן את נבחרת ישראל. הכדורסל התייצב ב-אירופה, הכדורגל נע ונד בין אירופה ו-אסיה. לרוע מזלנו, לא ששים לקבל או-תנו למישחקים — לערבים יש השפעה עצומה. אגחנו משחקים או באולימפיא-דה או בגביע העולמי.

ומה איתך, אתה מתאים לאמן את הנבחרת?
אני אימנתי את כל השחקנים הבכיי- (המשך בעמוד 58)

לעיתונאי ספורט שאיש זה או אחר יהיה מאמן?
אין בעולם היסטריית עיתונות-ספורט כמו בארץ. ברדיו יש כמה וכמה מהדו-רות-ספורט, בעיתונים יש מדור-ספורט, יש עיתון-ספורט יומי. העיתונאים בתח-רות קשה, וכל עיתונאי זקוק שיהיו לו מאמנים משלו.

המאמנים הם שני העיתוי-נאים, או שהעיתונאים הם של ה-מאמנים?
בא עיתונאי הפועל באר-שבע, לדוג-מה, ומציע מאמן. הוא דוחף אותו כדי ליצור לעצמו מקורות מידע. המצב יותר חמור בנבחרת — שם ישנה תחרות עצור-מה בין עיתונאים.

אתה עצמך ידוע כמי שאינו

כורת גבוהה ביותר כשכיר, פלוס בונו-סים.
אתה מרוויח יותר ממשחקי-כוכב?

יש שחקנים המקבלים יותר ממני, ויש כאלה, שכשהתחלתי לאמנם קיבלו שיי-שית משכרי היום הם מקבלים שכר זהה. עיני לא צרה בהם, להיפך. אני הרי קידמתי אותם. למה לי לא מגיע? הרי זה המיקצוע שלי. לא מגיע לי שישפרו את תנאיי?

האם הכדורגל בארץ הוא עדי-כדי-כך מיקצועני שאפשר להתפרנס רק מכדורגל?
רוב הכדורגל הוא מיקצועני. אני דו-אג לעתיד שלי, אני משלם קרן-פנסיה יש לי הוצאות. יש עיתונאי אחד —

צריך לשנות את סדר-הישיבה של הקבוצות במיגרש. לא יתכן שהפועל תל-אביב תעבוד ויה-דולרוזה של קללות, יריקות, אבנים, כל פעם שהיא משחקת במיגרש הביתי של בני-יהודה

אני לא אגיד שמות — שיושב לי על הזנב ומחפש להקניט. הוא מצרף למש-כורת החזקת רכב, טלפון וקרופנסיה.

מהי השפעת העיתונות על הכדורגל הישראלי?
יותר מאשר על כל שטח אחר. עסקי-נים, שחקנים ומאמנים רגישים לביקורת. העסקנים לא רוצים להיכנס לתיקולים

מסיים את תפקידי, וביניים סיכמתי עם מכבי נתניה שאאמן אותם. כשניצחנו, הי-תה הצלחה ללא-תקדים, ואנשים אחדים באו במבוכה.

ריבלין העביר את המיכתב?
לא. הוא חבר שלי והוא קצת אידיא-ליסט. הוא לא מסר את המיכתב, רק הביא לידיעתם שיש מיכתב כזה.

ביקשו אותך להישאר עם הנבחרת?

ועוד אין! רצו שאשאר. אמרתי להם שהם לא צריכים לשפוט לפי התוצאה, כולם נכשלו בקוריאה — כל הגאונים כמו צ'יריף ומנדי — קשה לשחק שם משום שהשופטים לא הוגנים והאווירה בלתי-נסבלת.

אמרתי להם: תשפטו לפי העבודה שלי. אבל אם אתם רוצים שאמשיך לאמן בקשו מנתניה שתשחרר אותי מההסכם. נתניה הסכימה, והמשכתי לאמן.

שנה אחרי זה הפסדנו נגד קוריאה ו-שוב קראו לי ואמרו: „תראה דויד, נגי-מרה תקופה.“ אמרתי להם: תודה, להתי-ראות, אתם צודקים, והלכתי.

איך הרגשת?
קשה, קשה מאוד. אבל זו, לדאבוני, האווירה בארץ בכל מה שקשור בכדו-רגל. כל מיני יושבי-קרנות ועיתונאים מסויימים, שיש להם אינטרסים, בוחשים בקדירה.

אשתי ראתה באיזה מצב אני ואמרה לי: „מה אתה מתרגז? אין לך מקום בארון בשביל המדליות, או תגיד שלום, תודה רבה, ותלך.“

הלכתי לבית-דיר ירושלים. כשכולם נגדך וקבוצה יורדת, תולים את האשמה בך. בכל-זאת הצלחתי להעלות אותה מהמקום השלישי למקום השני בליגה. כשהפועל חיפה עמדה לרדת מהליגה, באתי אליהם והעליתי אותם למקום חמישי. אחר-כך רציתי לחדש את החוזה עם לא הסכימו לתנאים שלי — אני לא חושב אף לרגע שדרשתי מחיר מופרז. כל אחד צריך לקבל את מה שהוא שווה, ואני שווה כל גרוש.

השחקנים בארץ מקבלים היום הרבה מאוד כסף, או צריך להפיק יותר ממה שמשלמים להם. לדוגמה, כשבאתי להפ-ר על תל-אביב היו מישחקים שלא הצלי-חו למכור בהם אף כרטיס. העונה הת-חילה הפועל עם שלושים מיליון לירות בקופה.